

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Praktyczna Nauka Języka Francuskiego - gramatyka kontrastywna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Practical French - Contrastive Grammar
Kierunek studiów	filologia romańska
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	językoznawstwo
Język wykładowy	francuski/polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Janusz Bień
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	60 (30+30)	III i IV	5 (3+2)

Wymagania wstępne	W1 - Zna elementarną terminologię językoznawczą w obydwu językach W2 - Ma uporządkowaną wiedzę teoretyczną z zakresu gramatyki języka ojczystego oraz zna podstawy gramatyki języka francuskiego
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - Opanowanie podstawowych cech leksykalnych oraz mechanizmów gramatycznych języka polskiego i francuskiego ze szczególnym akcentem położonym na różnicach systemowych
C2 - Umiejętność unikania wszelkiego typu błędów wynikających z interferencji między obydwojmi językami

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma ugruntowaną wiedzę na temat podstawowych cech leksykalnych oraz mechanizmów gramatycznych języka polskiego i francuskiego ze szczególnym akcentem położonym na różnicach systemowych	K_W02
W_02	Zna podstawowe mechanizmy różnicujące obydwa języki, ich wariacje dialektalne oraz przyczyny wynikające z zachodzących w nich zmian	K_W01
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi wyszukiwać przykłady tekstowe i analizować teoretyczne zagadnienia kontrastywne polsko-francuskie	K_U14
U_02	Potrafi unikać wszelkiego typu błędów wynikających z interferencji między obydwojmi językami	K_U14
U_03	Potrafi odnieść mechanizmy kontrastywne polsko-francuskie do innego języka obcego (angielskiego, włoskiego lub hiszpańskiego) stanowiącego "tertium comparationis"	K_U15, K_U16

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student ma świadomość zdobytego poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz refleksji dotyczącej zagadnień kontrastywnych	K_K01
K_02	Student rozumie potrzebę ciągłego utrzymywania swoich kompetencji na tym polu	K_K01
K_03	Student rozumie możliwości zastosowania swojej wiedzy dotyczącej mechanizmów kontrastywnych podczas swojej przyszłej aktywności zawodowej (tłumaczenia, nauczanie języka, itd.)	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Leksyka kontrastywna</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ekonomia leksykalna języka francuskiego i redundancja języka polskiego 2. Słownictwo generyczne vs słownictwo specyficzne – analiza korpusu zdań paralelnych 3. Kalki, polonizmy, interferencje fonetyczne leksykalne i składniowe 5. Nazwy własne i rzeczowniki pospolite w obydwu językach 6. Znaczenie potencjalne i znaczenie realne słów 7. Wyrażanie procesów i stanów 8. Funkcjonowanie anglicyzmów i innych zapożyczeń w obydwu językach <p>Morfologia kontrastywna</p> <ol style="list-style-type: none"> 9. Główne różnice i dysproporcje w morfologii słowa 10. Typy derywacji w poszczególnych językach 11. Derywacja niewłaściwa, typy transpozycji 12. Derywacja regresywna w języku potocznym i standardowym <p>Morfologia kontrastywna cd. [semestr letni]</p> <ol style="list-style-type: none"> 13. Złożenia nominalne, różnice systemowe 14. Funkcjonowanie skrótów i skrótowców w obydwu językach <p>Składnia kontrastywna</p> <ol style="list-style-type: none"> 15. Różnice syntagmatyczne 16. Zgodność w liczbie rodzaju: poziom syntagmatyczny i zdaniowy 17. Szyk słów w języku francuskim i w języku polskim – gramatyczne i semantyczne przyczyny różnic 18. Różnice aktancyjne i strukturalne pomiędzy czasownikami polskimi i francuskimi 19. Różnice w systemie aspektowym i czasowym obydwu języków 20. Polskie czasowniki prefiksowe czasowe i przestrzenne, sposoby tłumaczeń 21. Francuskie peryfrazy czasownikowe: wartości aspektowe 22. Ekonomia składniowa języka polskiego vs redundancja języka francuskiego

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	test	test
W_02	wykład konwersatoryjny	test	test
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Inne: indywidualna ocena aktywności
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności	Oceniony tekst pracy

		praktycznych	pisemnej
U_03	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Inne: indywidualna ocena aktywności
K_02	dyskusja / praca zespołowa	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Inne: indywidualna ocena aktywności / karta oceny pracy w grupie
K_03	dyskusja / praca zespołowa	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Inne: indywidualna ocena aktywności / karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny

Ocena niedostateczna

Student nie zna podstawowych zjawisk językowych, nie przyswoił podstawowych terminów z językoznawstwa ogólnego i szczegółowego

Nie potrafi przeprowadzić samodzielnie podstawowej analizy językoznawczej, nie rozumie mechanizmów kontrastywnych; nie potrafi uczestniczyć w dyskusjach

Nie uczestniczy regularnie w zajęciach; nie szuka pomocy merytorycznej u innych studentów ani u prowadzącego zajęcia; nie przygotowuje zleconych zadań ani prac domowych

Ocena dostateczna

Student przyswoił podstawowe pojęcia ale nie ma dokładnie uporządkowanej wiedzy terminologicznej z zakresu językoznawstwa; rozumie podstawowe mechanizmy kontrastywne różnicujące język polski i język francuski

Potrafi przeprowadzić samodzielną analizę przykładów; podczas zajęć jest w stanie komentować przykłady, uczestniczyć w dyskusji

Uczestniczy w zajęciach, wykorzystuje pomoc i uwagi prowadzącego w celu podwyższenia swojej wiedzy i kompetencji; student ma świadomość swoich braków; widzi i poprawia swoje błędy

Ocena dobra

Student dobrze operuje aparatem pojęciowym, dobrze rozróżnia i analizuje zjawiska językowe; zna większość różnic kontrastywnych istniejących pomiędzy językiem francuskim a językiem polskim

Potrafi właściwie zastosować opanowany aparat pojęciowy do analizy tekstu lub przykładów

Uczestniczy regularnie w zajęciach; ma świadomość zdobytej wiedzy z zakresu językoznawstwa kontrastywnego; wie jak wykorzystać ją w dalszym toku studiów, jest świadomy tego, iż należy doskonalić swoją wiedzę

Ocena bardzo dobra

Student doskonale operuje aparatem pojęciowym, zna mechanizmy leksykalne i gramatyczne języka polskiego i francuskiego, wie, które różnice między językami są powierzchowne a które mają charakter systemowy

Potrafi przeprowadzić własną oryginalną analizę tekstu lub przykładów; doskonale operuje aparatem pojęciowym podczas dyskusji i komentarzy oraz stosuje je w pracach domowych, które zawsze cechuje oryginalność

Uczestniczy regularnie w zajęciach i jest zawsze dobrze przygotowany; jest twórczy, potrafi

zastosować zdobytą wiedzę z zakresu językoznawstwa kontrastywnego w dalszym toku studiów; wie jak wykorzystać ją w przyszłym życiu zawodowym (tłumaczenia, uczenie języków obcych)

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>Braud M., 1993, Les difficultés du français ; Podręczny słownik trudności języka francuskiego, C&D, Kraków.</p> <p>Dończyk-Gajos M., Gajos M., 1995, Le p'tit argotier, WSiP, Warszawa.</p> <p>Encyklopedia Językoznawstwa Ogólnego, 2003, Polański K., (ród), Ossolineum, Wrocław-Warszawa-Kraków.</p> <p>Gawełko M., 1996, L'étude sur l'ordre des mots dans les langues romanes, vol. I. La position du sujet, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin.</p> <p>Gawełko M., 1998, L'étude sur l'ordre des mots dans les langues romanes, vol. II La passivation, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin.</p> <p>Gniadek S., 1979, Grammaire contrastive franco-polonaise, PWN, Warszawa.</p> <p>Grevisse M., 1993, Le Bon usage, 13e éd. refondue par A. Goosse, Duculot, Gembloux.</p> <p>Kielski B., 1957, 1962, Struktura języków francuskiego i polskiego w świetle analizy porównawczej, cz. I i II, Łódź.</p> <p>Lachur C., 2004, Zarys Językoznawstwa ogólnego, Wyd. Uniw. Opolskiego, Opole.</p> <p>Riegel M., Pellat J.-C., Rioul R., 2001, Grammaire méthodique du français, PUF, Paris.</p> <p>Sambor J., 1972, Słowa i liczby, Ossolineum, Wrocław.</p> <p>Ucherek E., 1993, Polsko-francuski słownik przyimków, PWN, Warszawa.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>-słowniki dwujęzyczne, słowniki terminologii językoznawczej</p> <p>- gramatyki opisowe i praktyczne</p> <p>- wybór artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa kontrastywnego</p>